

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. С., 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Даниела Ив. Илиева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20255500900077 по описа за 2025 година

Предявени са обективно съединени установителни искове с правно основание чл.124 ГПК, съединени с насрещно предявени от ответника по първоначалните искове ЛРС „Н.“ против СНЦ „С.“ обективно съединени искове също с правно основание чл.124 ГПК, предявени в обективно съединение с предявения от ЛРС „Н.“ против СНЦ „С.“ инцидентен установителен иск по чл.212 ГПК.

В исковата си молба ищецът СНЦ „С.“ посочва, че е регистриран като сдружение с нестопанска цел за извършване на дейност в обществена полза и осъществява дейността си в съответствие с действащата нормативна уредба на Закона за лова и опазване на дивеча, Закона за рибарство и аквакултури, и др. За осъществяване на ловната дейност от членуващите в него ловци, сдружението има сключен с Д. - С. - Договор от 27.05.2010 г. по чл. 29, ал.8 ППЗЛОД за предоставяне на стопанисването на дивеча на ловните сдружения по чл.30 ЗЛОД. Договорът е със срок на действие от 15 години - до 27.05.2025 г. В договора са определени ловностопанските райони, във всеки от които съответно сформиранията ловна дружина стопанисва и ползва дивеча.

Посочва, че в структурно отношение в състава на сдружението влизат 37 на брой ловно - рибарски дружини, една от които е ловна дружина „Б.“ и съответно стопанисваният от нея район е този на с. Б., общ. С.. Ловна дружина „Б.“ е член на сдружението от учредяването му и към настоящия момент в нея членуват 23 ловци - също членове на СНЦ „С.“. В регистъра по чл. 30, ал.3 ЗЛОД, воден от Д. - Териториално поделение С., ловна дружина „Б.“ е вписана като член на ищцовото сдружение и настоящият ѝ състав е от 23 на брой лица с право на лов.

Излага, че ответното Л. „Н.“ с. Г. е регистрирано като сдружение в частна полза и също осъществява дейност по Закона за лова и опазване на дивеча. До момента ответното сдружение е подало в ТП на ДГС С. две искания - с вх. № ЛС-22Д№24 от 22.01.2024 г. и с вх. № ЛС-22-18 от 31.07.2024 г., с които претендира ловна дружина „Б.“ да бъде регистрирана като негов член и ловно стопанският район в землището на с. Б., общ. С. да му бъде предоставен за стопанисване, като за целта се подпише допълнително споразумение между Д. - С. и ЛРС „Н.“.

В исковата молба се посочва, че с посочените действия, отправени до държавен административен орган, организиращ и контролиращ организацията на ловната дейност, ответното сдружение неоснователно нарушава правото по чл. 30, ал.3 ЗЛОД на СНЦ „С.“ да поддържа заявената регистрация на ловна дружина „Б.“ като свой член, с произтичащите от това последици. Ловна дружина „Б.“ никога не е била и не е член на Л. „Н.“, защото същата е член на ищцовото сдружение от учредяването му и понастоящем. Посочва, че една ловна дружина не може да бъде член на повече от едно сдружение.

Излага, че предприетите без правно и фактическо основание действия, ведно с претенцията на ответника да е носител на правото по чл. 30, ал.3 ЗЛОД да регистрира ловна дружина „Б.“ като негов член, са насочени против съществуващото фактическо и правно състояние относно членството на ловна дружина „Б.“. Тези неоснователни твърдения и претенции на ответника, изявени пред държавен орган, пораждат правния интерес на ищеца от предявяване на настоящите искиове.

Моли да се признае за установено по отношение на ЛРС „Н.“, че ловно рибарска дружина „Б.“ е член на СНЦ „С.“ и това сдружение е носител на правото по чл. 30, ал.3 ЗЛОД да поддържа регистрацията на дружината като негов член, с произтичащите от това последици, както и моли съдът да признае за установено, че Ловно рибарско сдружение „Наслука- 09“ с. Г. не е носител на правото по чл. 30, ал.3 ЗЛОД да регистрира ловно рибарска дружина „Б.“ като негов член.

В депозирания отговор на искова молба и насрещен иск ответникът посочва, че предявяването на установителни искиове по реда на чл. 124, ал. 1 ГПК изисква като абсолютна процесуална предпоставка наличието на правен интерес. Твърди, че от цялото изложение в исковата молба не ставало ясно как точно се нарушават правата и се накърняват интересите на ищеца с простото заявяване за преместване на ловната дружина от едното сдружение в другото. Ищецът не бил посочил какъв е резултатът от административното производство, регистрирана ли е ловната дружина като част от състава на ответното сдружение или не.

Посочва, че за да бъдат накърнени правата на ищеца, е необходимо Директорът на ТП на ДГС С. да е уважил молбата за преместване на ловната дружина в хода на административното производство, в което ищецът не е участник. Само по този начин за него би се породил правен интерес от предявяване на настоящите искиове. Доколкото същият не сочел доказателства това да се е случило, а напротив - твърди, че ловната дружина и до днес била

част от състава на ищцовото сдружение, то счита, че не е налице правен интерес от завеждане на делото.

Моли да се отхвърли исковата молба като недопустима поради липса на правен интерес, както и да бъдат присъдени разноските в производството.

Излага, че исковата молба е изцяло неоснователна. Посоченият състав на ловната дружина, в представения списък, не отговарял на действителното фактическо положение. Посочва, че нито един от изброените членове не е член на ловната дружина на Б., нито някога е бил избран от другите членове на ловната дружина на проведено общо събрание. Твърди, че в представения списък, изготвен за целите на настоящото производство, не фигурира нито един от действителните членове на ловната дружина на Б.. В тази връзка представя писмо от Директора на ДГС - С. от 10.05.2024г., в което изрично се посочва, че ловната дружина на Б. към дата 10.05.2024г. се състои от 14 на брой ловци, а именно: 1/ Г.Д.Ж.; 2/ Д. С. К.; 3/ Д.Т.Б.; 4/ Ж.В.П.; 5/ Ж.С.П.; 6/ И.Д.И.; 7/ И.Д.И.; 8/ Й.А.А.; 9/ К.С.М.; 10/ М.А.А.; 11/ Н.И.Ж.; 12/ Н.Г.Д.; 13/ С.М.Д.; 14/ Т.Ж.Д..

Посочва, че посочените лица в представения списък никога не са били част от дружината на Б., не формират дружината на Б., което означава, че и искането да се установи, че ловната дружина на Б. в този ѝ състав е част от ищцовото сдружение е изцяло неоснователно.

Моли да се отхвърлят исковите претенции като неоснователни, ако съдът ги счете за допустими.

Посочва, че в настоящия отговор инкорпорира и насрещни искиви претенции на основание чл. 124, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 30, ал. 3 ЗЛОД, по силата на които прави искане да се признае за установено по отношение на СНЦ „С.“ ЕИК **, че Л. „Б.“ е член на ЛРС „Н.“, с ЕИК **, което ѝ носи на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД да поддържа регистрацията на дружината като негов член с произтичащите от това последици, както и да се признае за установено, че СНЦ „С.“ ЕИК ** не е носител на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД по отношение на дружината „Б.“.

С настоящия отговор на искова молба се предявява и инцидентен установителен иск по реда на чл. 212 ГПК, по силата на който да се установи, че посочените ловци в списъка, предоставен от ищеца, озаглавен „Списък на членовете на ловно рибарска дружина Б. към 24.02.2025 г.“, не са ловци от състава на ловната дружина и изборът им за членове е изцяло незаконосъобразен.

Излага следните съображения:

Ловната дружина на с. Б. се състои от 14 ловци, които нямат нищо общо с представения списък от първоначалния ищец по настоящото дело. Тези ловци са дългогодишни членове на дружината, като са формирали членския ѝ състав преди 24.02.2024 г. при това в продължение на години. Подчертава, че в писмо от 10.05.2024 г. Директорът на ДГС С. посочва, че към датата на това писмо ловната дружина на Б. се състои именно от тези 14 ловци.

Посочва, че още на 21.01.2024 г. ЛРС „Н.“ подава заявление за

регистриране на дружината след преведено нейно общо събрание. Директорът на ДГС С. отказва да регистрира дружината с аргумент, че новоприетите ловци не били приети от СНЦ „С.“ и така дружината няма 20 ловци. При това положение ответното сдружение и ловците подават сигнали до Министъра на земеделието и храните, че Директорът на ДГС С. отказва да прехвърли дружината с изцяло незаконосъобразни аргументи, както и че ищецът и Директорът на ДГС С. поставят волята на ловците от ловната дружина в зависимост от решенията на сдружението. Поради тази причина, Заместник-министърът на земеделието и храните изпраща нарочно писмо до Директора на ДГС С., в което описва тази фактическа обстановка и дава разяснения за правилното прилагане на закона. Именно защото ищцовото сдружение отказвало да допусне отделяне на ловната дружина, на следващия месец февруари са записани нови членове на дружината, които нямало как да бъдат приети по законен начин, без участието на действащите членове на тази дружина.

Излага, че след своеобразния отказ на 14.04.2024 г. всички ловци на ловната дружина на с. Б., които са общо 14 души към онзи момент, провеждат отново общо събрание, на което гласуват единодушно приема на нови 7 членове в дружината си, след което, съгласно предвидения дневен ред се подлага на гласуване въпросът за преместване на дружината в друго сдружение. Според ответника, всички 21 ловци гласуват единодушно за прехвърляне на дружината от СНЦ „С.“ в ЛРС „Н.“.

Посочва, че на 17.04.2024 г. председателят на ЛРС „Н.“ изпраща писмо до Директора на ДГС С. с искане за информацията относно текущите членове на ловната дружина на Б.. С писмо от 10.05.2024 г. Директорът на ДГС С. посочва, че към 10.05.2024 г. ловната дружина се състои от 14-те човека, посочени по-горе в настоящото изложение.

Излага, че на 31.07.2024 г. от ответника са подадени документи за регистриране на ловната дружина, като част от състава на ЛРС „Н.“, но заявлението е отхвърлено от Директора на ДГС с мотиви, че общото събрание не било проведено съгласно правилата на устава на ищеца, както и че ищецът попълнил ловната дружина с други членове. Ответникът твърди, че този отказ понастоящем е предмет на съдебен контрол.

Посочва, че що се отнася до провеждането на общо събрание на ловната дружина, ЗЛОД не предвижда никакви особени правила за това, а Уставът на ищцовото сдружение е неясен, непълен и голяма част от разпоредбите му по отношение на ловните дружини противоречат на императивните правила на закона. Твърди, че законът не предвижда специален ред за свикването и провеждането на общото събрание на една дружина. Междувременно уставът на ищеца предвижда, че УС на сдружението е органът, който може да свиква общите събрания на дружините, което правило изцяло противоречи на свободата и самостоятелността на ловната дружина, като основен принцип на ЗЛОД. Твърди, че СНЦ „С.“ няма никакъв интерес да свиква общо събрание на ловната дружина на с. Б., на което ще се гласува нейното преместване при ответника, доколкото ще загуби правото да стопанисва ловния район на дружината, а оттам и част от финансирането си. Законът и цялата съдебна

практика са в посока, че ловната дружина има пълна самостоятелност да избере сдружението, в което да членуват нейните ловци. Правила в Устава на сдружение, които ограничават тази свобода, като затрудняват или правят вземането на решения невъзможни, или поставят волята на ловците в зависимост от действията/бездействията на управителния съвет на сдружението, противоречат на нормативната уредба и на принципите на ЗЛОД и са нищожни. Уставът на ищеца дори не съдържа правила по отношение на това къде и как се разгласява общото събрание. Единствено се предвиждало наличие на покана с дневен ред, но как ловците следва да се запознаят с поканата, изобщо не ставало ясно. Единствено се посочвало, че поканата се отправяла най-малко 14 дни преди събранието. Според ответника, проведеното общо събрание в присъствие на всички 14 ловци, гласували по дневен ред, включващ попълване на състава на дружината и прехвърлянето ѝ в ново сдружение, които решения са взети изцяло единодушно, е проведено законосъобразно в унисон с принципите и повелителните разпоредби на ЗЛОД, което означавало, че така взетите решения следва да породят и своя правен ефект.

Посочва, че следва да се има предвид и изричната практика на ВКС по тези въпроси, обективизирана в Решение № 60115/29.07.2022 г. по т.д. 903/2020 г. и много други, съгласно което:

„Ловната дружина има право да вземе решение за преместването си от едно ловно сдружение в друго, като свика чрез ръководството си и проведе собственото си общо събрание при спазване на разпоредбите, предвидени в устава на ловното сдружение, в което членува, доколкото те не противоречат на ЗЛОД и ППЗЛОД.

Твърди, че за да породи действие, решението на Общото събрание на ловната дружина за преминаването ѝ към друго ловно сдружение, не е необходимо одобрение на УС на ловното сдружение (вкл. когато устава предвижда това), а решение за приемането ѝ от ръководния орган на ловното сдружение, в което дружината преминава“.

Посочва, че доколкото дружината е избрала да членува в ЛРС „Н.“, а то е одобрило искането ѝ за присъединяване, то това сдружение е носител на правото по чл.30, ал.3 ЗЛОД да регистрира дружината и да сключи договор за стопанисването на нейния ловен район. Обратно, твърди, че ищецът е загубил правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД.

По отношение на инцидентния иск посочва, че с исковата молба се предоставя списък, съгласно който от 24.02.2024 г. ловците на ловната дружина на Б. са различни и са в състав от 23 ловци. В това отношение следва да се посочи, че Сдружението, действащо чрез своите органи, не може да избере нови ловци в дружината, без да бъде проведено законно общо събрание на ловната дружина.

Както законът, така и уставът, предвиждали, че общото събрание на ловците е легитимно, ако присъстват над 50% от ловците. Предвиден е и спадащ кворум, но каквото и общо събрание да е „провело“ сдружението, следва да се подчертае изрично, че за него не е уведомен нито един от 14-те

ловци в състава на ловната дружина, което е съществено нарушение на правилата по свикване и провеждане на събранието. Освен това, самият Устав в чл. 14, ал. 4 предвижда, че прием на нов член в дружината става само и единствено след становище на общото събрание на дружината. Твърди, че абсолютно никой не е търсил становището на 14-те ловци от състава на ловната дружина за прием на нови членове. Също така нито един от ловците не е присъствал на никакво събрание за прием на тези 23-ма ловци, които ищецът е зачислил като членове на ловната дружина от 24.02.2024 г.

В молбата се излага още, че практически ищцовото сдружение се е опитало да сформира нова дружина за ловния район на с. Б., за който е имало действаща такава. За да бъде сформирана нова дружина, е необходимо да се обособи нов ловен район за нея, каквито са изискванията на ЗЛОД, който ловен район се обособява по съответната законова процедура (в този смисъл и Решение № 1701 от 03.02.2012 г. по адм. д. №12881/2011 на Върховния административен съд и др.)

Посочва се, че при това положение изборът им за членове на ловната дружина на Б. е изцяло незаконосъобразен и те не могат да бъдат членове на дружината.

С оглед на изложеното, моли съдът да се произнесе с решение, с което:

1/ Да признае за установено по отношение на СНЦ „С.“ ЕИК **, че Л. „Б.“ е член на ЛРС „Н.“, с ЕИК **, което и носител на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД да поддържа регистрацията на дружината като негов член с произтичащите от това последици, както и

2/ Да признае за установено, че СНЦ „С.“ ЕИК ** не е носител на правото по чл.30, ал. 3 ЗЛОД по отношение на дружината „Б.“.

3/ Да се установи, че посочените ловци в списъка, предоставен от ищеца, озаглавен „Списък на членовете на ловно рибарска дружина Б. към 24.02.2025 г.“, не са ловци от състава на ловната дружина и изборът им за членове е изцяло незаконосъобразен.

4/ Да се осъди ищецът да заплати сторените разноски по делото.

В допълнителната искова молба ищецът поддържа предявения иск. Посочва, че същият е допустим, тъй като правният интерес на ищцовото сдружение е налице. Излага, че ответникът не само, че е предявил две официални искания до ТП “Д. С.“ с приложения към тях документи/ протоколи, но е обжалвал пред Старозагорския административен съд отказа на директора на ТП“ДГС С.“ да се съобрази с представения протокол от 14.04.2024 г., като е приел, че 13 ловци не могат да сформират ловна дружина и следователно не могат да взимат никакви решения от името на несъществуваща организационно форма. Ищцовото сдружение не е било страна в това административно производство, което към датата на предявяването на иска все още не е било приключило, но е било наясно, че

има такова съдебно обжалване на отказа на директора на ДП "ДГС С." да уважи исканията на СНЦ "Н." с. Г..

Посочва, че допълнителен аргумент за наличие на правен интерес е предявеният насрещен иск по делото, с който СНЦ "Н." предявява претенции да е носител на правото да регистрира в състава си ЛД Б., като отрича това право на СНЦ "С. С."

Посочва, че неоснователно е възражението, че приложения към исковата молба списък на членовете на ловна дружина Б. не отразява действителните членове на тази дружина и нито един ловец от този списък никога не е бил член и никога не бил избран за член на тази ловна дружина. Посочените в списъка ловци - членове на ищцовото сдружение са действителните членове на ловна дружина Б. към 19.02.2024 г. На тази дата по решение на Управителния съвет на СНЦ "С. С." 14 члена на сдружението, които не членуват в никоя ловна дружина, са разпределени в други ловни дружини от състава на сдружението. На същата дата е взето решение да се сформира ловна дружина Б. в състав 23 ловци, членове на сдружението, които са изразили пред Управителния съвет своето желание да сформират ловна дружина и желаят да стопанисват ловно стопански район Б.. Към тази дата за този ловно стопански район в състава на СНЦ „С. С.“ не съществува ловна дружина, която да има правоспособност да стопанисва даден ловно стопански район и да извършва ловни мероприятия. Това решение е взето в изпълнение на дадени указания от страна на ТП "ДГС С." с писмо вх.№30/13.12.2023 г.

В депозираната молба се излага, че неоснователно е и възражението, че членовете на една ловна дружина следва да бъдат избрани за такива от други членове на същата дружина. Съобразно изискванията на ЗЛОД и ППЗЛОД най- малко 20 ловци, които имат общи интереси могат да сформират ловна дружина. Според чл. 30 т.5 от Устава на ищцовото сдружение, в правомощията на Управителният съвет е да изгражда и да закрива ловни дружини и ги регистрира в съответното Д.. Управителният съвет определя състава на една ловна дружина, като при приемане на нов член членствените правоотношения възникват по решение на Управителния съвет, а ръководството на ловната дружина само дава становище, което не е задължително и има само уведомително действие.

Излага се, че приложеното към отговора на исковата молба писмо на

Директора на ТП “ДГС С. от 10.05.2024 г. е с невярно съдържание и с настоящата допълнителна искова молба оспорва съдържанието му. Към тази дата посочените в писмото 13 ловци не са членове на ловна дружина Б., а на други ловни дружини, визирани в решението на УС на сдружението от 19.02.24г. Цитираният в писмото под №10 М.А. към тази дата въобще не е член на сдружението, тъй като е изключен с решение на Управителния съвет от 15.01.2024 г. За тези обстоятелства своевременно е уведомено ТП “ДГС С.“, Директорът на горското стопанство е бил длъжен след надлежното му уведомление да отрази тези промени в регистъра.

Оспорва съдържанието на писмо 1062-96/10.05.2024 г. на ТП “Д. С.“ относно списъка на ловците които са членове на ЛД Б. към тази дата.

Оспорва заверените копия на Протокол от 14.04.2024 г за проведено Общо събрание на ловците от ловна дружина Б. и приложения към него „Присъствен списък“ като моли на основание чл. 183 ал. 1 от ГПК ответникът да бъде задължен да ги представи в оригинал. Моли след представянето им в оригинал или нотариално заверен препис на оригинала да му бъде дадена възможност да вземе отношение по тяхната достоверност, съдържание и да му се даде възможност да ги оспори.

С отговора на насрещната искова молба се посочва, че предявеният насрещен иск е допустим, но изцяло неоснователен. Прави се искане да бъде отхвърлен, като да бъдат присъдени направените разноски по насрещния иск.

Посочва се, че исквата претенция по основния иск и тази по насрещния са взаимно изключващи се и практически в това производство може да бъде уважен само единия от двата иска. Излага се, че тъй като искът на СНЦ „С. С.“ е основателен, то насрещния иск следва да бъде отхвърлен изцяло.

Посочва, че насрещният иск е изцяло неоснователен. Твърдението, че взетите решения на проведено събрание на 14.04.2024 г. били легитимно взети решения от една ловна дружина било абсолютно невярно. Лицата, присъствали на това събрание не можели да сформират ловна дружина, тъй като това били 14 ловци. Законният минимум, за да може да се създаде и да съществува една ловна дружина бил минимум 20 ловци. Следователно 13 от тези 14 ловци, въпреки че са законни ловци и към тази дата са членове на СНЦ “С. С.“ не можели да сформират ловна дружина и следователно не можели да взимат никакви решения. Посочва, че този факт подробно е

обяснен и в приложеното към насрещната искова молба писмо от зам. Министъра на земеделието, както и в двете решения на административните съдилища, приложени към допълнителната искова молба.

В молбата се посочва, че с цел да се създаде някаква привидност, че на 14.04.2024 г. е съществувала легитимна ловна дружина, на събранието са присъствали и гласували при взимане на решенията и 7 ловци, които не са членове на СНЦ „С. С.“ и към тази дата тези 7 ловци са членове на други ловни сдружения и на други ловни дружини, извън състава на СНЦ „С. С.“. Следователно, те не можели да участват по никакъв начин при взимане на решения от името на ловна дружина, на която не са членове, тъй като един ловец може да членува само в една ловна дружина и да бъде член само на едно ловно сдружение. Освен това на това събрание е присъствал, гласувал и дори е избран за Председател на събранието и Председател на ловна дружина М.А., който е бил изключен като член на НЦ „С. С.“ още на 15.01.2024. Останалите 13 присъстващи са били членове на СНЦ „С. С.“, но членове на други негови ловни дружини. Посочва, че група ловци от 13 члена не могат да сформират и нова ловна дружина и следователно не могат да взимат никакви легитимни решения от името и в полза на нещо несъществуващо.

Твърди, че ловните дружини не могат да приемат членове в своя състав. Членствено правоотношение на един ловец с едно ловно сдружение може да възникне само с решение на УС на сдружението. Управителният съвет решава и в коя ловна дружина ще членува този новоприет член. Присъствалите на събранието 7 ловци, членове на други ловни сдружения са подали заявления, за да бъдат приети като членове на СНЦ „С. С.“ едва на 17.04.2024 г. - т. е. след като вече са присъствали на събранието, проведено на 14.04.2024 г. и са гласували с цел да се създаде привидност за съществуване на ловна дружина в състав минимум от 20 члена и легитимност на взетите от нея решения. На тези ловци са дадени указания, че за да бъдат приети като членове на едно ловно сдружение най - напред следва да прекратят членството си в другото/ старо/ сдружение, тъй като един ловец не може да бъде член на две ловни сдружения и в две различни ловни дружини. Към днешна дата не били представили доказателства, че са изпълнили тези указания.

С оглед гореизложеното, всички останали съображения в насрещната искова молба относно правомощията на една ловна дружина и възможностите

тя да взема решение за преместване в друго сдружение, оставали само теоретични постановки. Към датата на това събрание в ловностопански район Б. съществувала легитимна ловна дружина в състав от 23 члена, като нито един от тях не е присъствал на това събрание. Посочва се, че от приложените към насрещната искова молба писмени доказателства не става видно по чия инициатива е свикано това събрание. Не е представена покана с дневен ред и начина на връчването и на всички членове на ловната дружина най-малко 14 дни преди събранието.

Посочва се, че въпросните 14 ловци, за които се твърди, че съставляват ловна дружина впоследствие, преди предявяването на насрещния иск са станали членове на ловна дружина К., която е в състава на СНЦ "Н." с. Г., който факт е известен на ищеца, предявил насрещния иск. Исковата претенция представлявала един правен абсурд – претендира се, че 14 ловци са членове на ловна дружина Б., за която се иска съдът да постанови решение, че е част от състава на СНЦ "Н.", а ловците за които се твърди, че са част от тази ловна дружина де факто били членове на друга ловна дружина от състава на ищеца.

С допълнителния отговор на исковата молба се посочва, че още с първоначалния отговор на исковата молба е посочено, че исковата молба е изцяло недопустима поради липсата на правен интерес, който е абсолютна положителна процесуална предпоставка за предявяването на установителните искове по реда на чл. 124, ал. 1 ГПК.

Излага се, че сдружението е посочило, че правният му интерес бил налице, защото ответното сдружение обжалвало отказ на Директора на ТП „ДГС С.“ да премести ловната дружина на с.Б. от ищцово сдружение към състава на ответното. Това по никакъв начин не обуславяло правния интерес на сдружението. Правният интерес би бил налице само, ако дружината е преместена от едното в другото сдружение, което би дало възможност на ищеца да докаже, че прехвърлянето е било незаконосъобразно и не е следвало да се случва именно посредством исковете по реда на чл. 124 ГПК. Случаят обаче не бил такъв, дружината не е преместена, а дружеството нямало никакъв интерес от предявяване на исковете.

Посочва се още, че нито в исковата молба, нито в допълнителната искова молба, се излагат съществени аргументи за наличието на правен интерес за предявяване на исковата молба, поради което производството по исковете на

ищеца било изцяло недопустимо и следвало да бъде прекратено. Излага съображения, идентични с изложените по-рано в разменените между страните книжа.

Излага, че що се отнася до оспорването на представеното от тяхна страна писмо от Директора на ДГС С. и неговото „оспорване“ намира, че не е ясно какво точно се оспорва и по кой ред. Посочва, че 13-те ловци, съдържащи се в писмото на директора, не били членове на ловната дружина, а същевременно през юни 2024 г. ищцовото сдружение провело заседание на УС, в което изключило 13-те ловци, поради което и всеки един от ловците е подал и жалба до общото събрание на ищцовото сдружение срещу изключването си, доколкото то е изцяло немотивирано.

Излага се още, че по отношение на г-н М.А. твърденията са изцяло неверни. Твърди се, че същият бил изключен от УС от 15.01.2024 г. Г-н Атанасов, обаче, никога не е бил уведомяван за провеждане на подобен УС, никога не е бил уведомяван за решението на УС, нито е имал възможността да се запознае с мотивите за неговото изключване, за да има възможността да го обжалва пред Общото събрание. Следователно, той няма как да бъде изключен, поради изцяло скритата процедура по неговото изключване, която никога не е стигала до неговото знание. Няма нито един документ, от който да е видно, че той е запознат с решението на УС, което е взето в пълен разрез със законовите изисквания и тези на Устава на сдружението.

В допълнителната насрещна искова молба от ЛРС „Н.“ се посочва, че с отговора на насрещната искова молба се правят практически две възражения. Едното е, че ловната дружина била с членски състав под 20 души, поради което не съществувала и не можела да проведе общо събрание. Второто е, че тези членове били членове на други ловни дружини. Посочва се, че тези възражения са неоснователни. Според ЛРС „Н.“, няма никаква законова опора, че ловна дружина, чийто членски състав остане под 20 ловци, се счита за несъществуваща или заличена. Напротив, законодателството познава множество примери, в които за различните форми за сдружаване е необходим минимален брой членове за тяхното учредяване и тяхното съществуване. Така например, за сдружение са необходими поне 3 човека, а за такова в обществена ползва — 7. Събирателното дружество изисква поне 2 човека и множество други примери. По същия начин ЗЛОД предвижда, че ловната дружина се

учредява от най-малко 20 ловци с право на лов, и ловната дружина се състои от най-малко 20 човека. Няма нито една законова норма, обаче, която да предвижда, че при която и да било форма на сдружаване, ако членския състав спадне под необходимия минимум, тази форма на сдружаване престава да съществува. По същия начин стои въпросът и с ловната дружина. Обстоятелството, че съставът е спаднал под 20 души, което може да се случи поради различни причини -от отказ за членство до смърт, не означава, че ловната дружина престава да съществува.

Посочва се, че ако това беше вярно, то Директорът на ДГС С. трябваше да е прекратил и договора на ищеца за стопанисване на съответния ловен район и да е закачил регистрацията на ловната дружина. Подобно нещо не е сторено.

Счита за неоснователни и възраженията, че общото събрание на 14.04.2024 г. било незаконно, защото било свикано от 13 човека, които не били ловна дружина. Подобни аргументи противоречат на закона. Свикването на общо събрание на ловна дружина няма нищо общо с нейния числен състав и заседание може да се проведе и ако присъстват под 20 човека. Изборът на нови 7 членове е изцяло прерогатив на ловната дружина, а не на сдружението. Ловната дружина по аргумент от чл. 29 ЗЛОД има правото да избира членския си състав и това е едно от основните ѝ правомощия, наред с другото, да избира в кое сдружение да членува. Няма никакво законово изискване приемането на нови членове в дружината да са членове на същото сдружение. За неоснователно счита и възражението, че така ловците ставали членове на различни ловни дружини и на различни сдружения. Твърди, че след приема им в ловната дружина и избор на ловно сдружение къде да членуват, новото ловно сдружение регистрира дружината в този ѝ състав, при което Директорът на ДГС следва да попълни коректно съответните регистри. Така не се нарушава по никакъв начин забраната за членство в повече от една дружина, респективно сдружение.

Посочва се, че са изцяло неоснователни твърденията, че първо трябвало да се прекрати членството в едно сдружение преди ловецът да премине в ловна дружина от друго сдружение. Членството в ловно сдружение е пряко обвързано с ловната правоспособност, съгласно чл. 23 и чл. 23а от ЗЛОД, които предвиждали задължително членство в сдружение. Поради тази

причина счита, че няма как ловците да напуснат дадено сдружение преди да станат членове на ловна дружина от друго сдружение. Точно за това е предвидена възможността за преместване и регистриране на промените в нарочен регистър.

Аргументите, че точно тези ловци били зачислени към ловна дружина К., която била част от ответното сдружение, също счита за несъстоятелни. Това е сторено, защото в противен случай ловците биха загубили своята правоспособност, ако не са членове на дадено сдружение, и второ, защото не е разрешен спора за преместването на ловната дружина на с. Б.. Поради висящия спор ищцовото сдружение е предприело действия по изключването им от него, но отказва да разгледа жалбите на общо събрание или поне никой не е уведомен за подобни действия, отказва да завери членските им карти, а оттам ловците не могат да получат и заверка на ловните билети. Това практически означава, че следва да им се отнемат оръжията и правоспособността на ловци. Поради тази причина, сдружението е издало членски карти, считайки, че е извършило изцяло законосъобразно преместване на ловната им дружина от ищеца към ответника по делото. Посочва, че други възражения не са изложени. В заключение поддържа предявените искове с насрещната искова молба.

В допълнителния отговор на допълнителната насрещна молба се посочва, че изложените съображения в допълнителната насрещна искова молба са лишени както от правна, така и от фактическа логика и не съответстват на законодателната уредба.

Излага се, че аналогията с други организационни структури като събирателни дружества, сдружения, кооперации и др. са неприложими в случая, тъй като това са самостоятелни юридически лица, които подлежат на задължителна регистрация в ТРРЮЛНЦ. При спадане на членският им състав под законоопределения минимум, тяхното закриване става с решение на съд по иск на заинтересовано лице или прокурор. Ловната дружина не е самостоятелно юридическо лице, а представлява организационна структура на съответното ловно сдружение, което е юридическо лице. Това ловно сдружение, според правилата на неговия Устав, може да сформира, да закрива или реорганизира съществуващите в неговия състав ловни дружини. Ловното сдружение само уведомява съответното горско стопанство за създаването и

членския състав на ловните дружини, в които са се обединили неговите членове - ловци. Това уведомление и вписването на състава на ловната дружина в регистъра на НАГ няма конститутивно действие. При спадане на състава на ловната дружина под изискуемия минимум от 20 члена, тя автоматично преустановява съществуването си и не може да взима никакви валидни решения.

Посочва се, че са неоснователни и съображенията, че ловната дружина избира своите членове и членствените правоотношения между отделния ловец и ловното сдружение възниквали автоматично. Това съображение противоречи както на ЗЛОД, така и на Устава на СНЦ "С." и Устава на СНЦ "Н.". За да възникне членствено правоотношение на един ловец в определено ловно сдружение е необходимо той да бъде приет за член от Управителния съвет на сдружението. Ищецът по насрещния иск не дава обяснение защо тогава въпросните седем „новоприети от дружината ловци“, на 17.04.2024 г. са подали заявления до УС на ищцовото сдружение да бъдат приети за негови членове, след като членството им е възникнало още с решението на общото събрание на дружината.

Излага се, че са ирелевантни и съображенията относно въпросните седем ловци, присъствали на събранието на 14.04.2024 г. На тази дата те не са били членове на СНЦ "С.", следователно не са били членове и на която и да е ловна дружина от това сдружение. Тяхното участие на събранието и гласуването при вземането на решенията го прави незаконно на още едно основание - в него са взели участие ловци, които не са били членове на ищцовото сдружението.

Моли да не се уважава и направеното доказателствено искане за изискване от ДГС - С. цялата преписка, отнасяща се до ловна дружина Б.. Членствените отношения между отделните ловци и ловните сдружения са вътрешноорганизационни за сдруженията. Решенията на техните органи определят тези вътрешно организационни отношения и не се нуждаят от последващо одобрение или утвърждаване от който и да е административен орган. Съответното горско стопанство само се уведомява за взетите решения, свързани с приемането или изключването на членове, сформирането на ловни дружини и техния състав. Този уведомителен режим не е част от фактическия състав относно предмета на спора. Дори някое ловно сдружение да е

пропуснало или забавило уведомяването на съответното горско стопанство, то този пропуск не води до незаконосъобразност на взетото от управителните органи на сдружението решение.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не се спорно, че СНЦ „С.“ е регистриран като сдружение с нестопанска цел за извършване на дейност в обществена полза и осъществява дейността си в съответствие с действащата нормативна уредба на Закона за лова и опазване на дивеча, Закона за рибарство и аквакултури, и др. За осъществяване на ловната дейност от членуващите в него ловци, сдружението има сключен с Д. - С. - Договор от 27.05.2010 г. по чл.29, ал.8 ППЗЛОД за предоставяне на стопанисването на дивеча на ловните сдружения по чл.30 ЗЛОД. Договорът е със срок на действие от 15 години - до 27.05.2025 г. В договора са определени ловностопанските райони, във всеки от които съответно сформиранията ловна дружина стопанисва и ползва дивеча.

В състава на сдружението влизат 37 на брой ловно - рибарски дружини, една от които е ловна дружина „Б.“ и съответно стопанисваният от нея район е този на с. Б., общ. С. /л. 10/.

Видно от представения списък на Ловна дружина „Б.“, която е член на сдружението от учредяването му и към настоящия момент в нея членуват 23 ловци - също членове на СНЦ „С.“ /л.11/. В регистъра по чл. 30, ал.3 ЗЛОД, воден от Д. - Териториално поделение С., ловна дружина „Б.“ е вписана като член на ищцовото сдружение и настоящият ѝ състав е от 23 на брой лица с право на лов /л.174 – 177/.

Видно от представения протокол от заседание на Управителния съвет на СНЦ „С.“, проведено на 15.01.2024 г. /л. 57 – 59/ е взето решение за налагане на наказание "изключване" от сдружението на М.А.А. на основание чл. 24, ал. 1, б. "д" от Устава на сдружението. С писмо № 7/15.01.2024 г. ТП ДГС С. е уведомена за взетото решение /л.60/.

От представения по делото протокол от заседание на УС на СНЦ „С.“ проведено на 19.02.2024 г. /л.64 – 66/ са взети следните решения: 14 ловци от ЛД Б. да бъдат преместени в други ловни дружини от състава на сдружението поради неизпълнение на изискването на чл. 29, ал. 2 ЗЛОД и непредприети действия за достигане на минималния брой ловци в ловната дружина; 23 ловци, бивши членове на ЛД „С.“ и подали заявление, да бъдат прехвърлени в ЛД Б. и е насрочено общо събрание на ЛД Б. за избор на ръководство на дружината. ТП ДГС С. е уведомена за решенията с писмо изх. № 16/21.02.2024 г./л.72 – 73/.

Видно от представения по делото протокол от Общо събрание на ЛД Б. на 21.02.2024 г. /л. 67 – 70/ за председател на дружината е избран Веселин

Тончев Вълев, като е изпратено уведомление до ТП ДГС С. с писмо изх. № 17/22.02.2024 г./л.74/.

По делото е представен протокол от Общо събрание на ЛД Б., проведено на 14.04.2024 г./л.26 - 27/, което е председателствано от М.А.А., на което са присъствали 13 от 14 преместени ловци, са взети следните решения: приемане на нови 7 членове в ЛД Б.; избор на ръководство на дружината като за председател е избран М.А.А.; напускане на ловната дружина от СНЦ "СЛР С." и кандидатстване на ловната дружина в ЛРС "Н..

На проведеното на 30.07.2024 г. заседание на УС на ЛРС "Н."/л. 166/ е взето решение за членство на ЛД Б. в сдружението, във връзка с подадено заявление и протокол от проведеното Общо събрание на ловната дружина от 14.04.2024 г.

Вследствие на взетото решение на 30.07.2024 г. ЛРС "Н." подава заявление до директора на ТП ДГС С. за регистрация на ЛД Б. и предприемане на действия по подписване на допълнително споразумение за стопанисването на ловностопанския район на дружината съгласно чл. 29, ал. 10 ППЗЛОД /л. 165/.

По делото е представено Решение № 4009 от 17.12.2024 г. на АдмС - С. по адм. д. № 793/2024 г., с което е отхвърлена жалбата на ЛРС "Н." село Г. ЕИК ** против отказ на Директора на ТП ДГС от 03.09.2024 г изх. № ЛС-22-232/03.09.2024 г да регистрира ловна дружина Б. като член на сдружението и да сключи допълнително споразумение по чл. 29, ал. 10 от ППЗЛОД. Горепосоченото решение е потвърдено с Решение № 5324 от 21.05.2025 г. на ВАС по адм. д. №2068/2025 г., V о.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че първо следва да се произнесе по възражението на ЛРС "Н. за наличие на правен интерес от предявения иск от СНЦ "СЛР С." против ЛРС "Н. за признаване на установено по отношение на ЛРС „Н.“, че ловно рибарска дружина „Б.“ е член на СНЦ „С.“ и това сдружение е носител на правото по чл. 30, ал. 3 от ЗЛОД да поддържа регистрацията на дружината като негов член, с произтичащите от това последици, както и по предявеният иск от "СЛР С." против ЛРС "Н. за признаване на установено, че Ловно рибарско сдружение „Наслука- 09“ с. Г. не е носител на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД да регистрира ловно рибарска дружина „Б.“ като негов член.

Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за упражняване правото на иск, за която съдът следи служебно във всеки един момент до приключване на производството с влязъл в сила съдебен акт, а не само към момента на предявяване на исковата молба. Наличието на правен интерес се преценява конкретно, въз основа на обосновани твърдения, наведени в исковата молба, като при оспорването им ищецът следва да докаже фактите, от които те произтичат.

Съгласно чл.29, ал.1 ЗЛОД, ловните дружини са обединения на

физически лица – български граждани, придобили право на лов по предвидения в закона ред, като се учредяват при условията на чл. 29, ал.2 ЗЛОД. Формирането на дружините е израз на свободно упражненото от учредителите право на сдружаване, признато и гарантирано от Конституцията на РБ. Принципът за свобода на сдружаването е залегнал и в разпоредбата на чл. 30, ал.1 ЗЛОД, която признава право на лицата, обединени в ловни дружини по чл. 29 ЗЛОД да учредяват ловни сдружения на територията на едно или повече от едно съседно държавно горско или ловно стопанство с цел осъществяване на дейности, свързани с възпроизводство, стопанисване, опазване и ползване на дивеча. Съгласно чл.30, ал.5 ЗЛОД, ловните сдружения подлежат на регистрация по реда и при условията на ЗЮЛНЦ и от момента на вписването им в регистъра на сдруженията с нестопанска цел придобиват статут на юридически лица, а като последица от това стават носители на посочени в закона и в уставите им права и задължения. Едно от правата, признати на ловните сдружения е това, посочено в чл. 30, ал.3 ЗОЛД да регистрират в съответното държавно горско или ловно стопанства ловните дружини, които са избрали да членуват в техния състав, като с разпоредбата на чл.30, ал. 6 ЗЛОД е въведено ограничение за членуване на една ловна дружина само в едно ловно сдружение. Законът не съдържа забрана за преминаване на ловни дружини от състава на едно ловно сдружение към друго, но в този случай за второто сдружение възниква правото по чл. 30, ал.3 ЗЛОД да регистрира дружината и едновременно с това се погасява аналогичното право на сдружението, в което до този момент е членувала дружината, както и свързаните с него права и задължения.

С оглед така уредените в чл. 30, ал.3 ЗЛОД права водят, както и в настоящия случай до възникване на спор за установяване на кое сдружение принадлежи правото да регистрира в състава си съответната ловна дружина. Този именно спор обуславя правния интерес за всяко от сдруженията да установи по исков ред, че е носител на оспореното право и при липса на друг ред за оспорване решенията на ловните дружини, остава за защита на ищцовото сдружение общия исков ред. Безспорно легитимирани страни по такъв иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК са сдруженията.

В случая, искът е предявен от сдружението, което вече е регистрирало ЛРД Б. и което има правен интерес да го предяви след като сдружението-ответник ЛРС "Н." – с. Г. е подало заявление също да регистрира дружината /в този смисъл определение № 577/13.07.2011 г. по ч. т. д. № 347/2011 г. на II т. о. на ВКС/. Няма спор между страните, че до провеждане на процесното Общото събрание на 14.04.2024 г. дружината ЛРД Б. е членувала в СНЦ "СЛР С." което я е регистрирало в ДГС С.. Поради това ответникът ЛРС "Н. - с. Г. е пасивно легитимирано по иска, чиято отговорност произтича от факта, че взетото и оспорено решение на ловната дружина е за присъединяване към него.

Спорът, който е предмет на разглеждане в настоящото производство, е свързан със законността на проведеното на 14.04.2024 г. общо събрание на ловната дружина с. Б., на което е взето решение за преминаване на ловната дружина от състава на СНЦ „С.“ в състава на ответника – Л. „Н.“ – с. Г.,

община Ч.. Законосъобразното провеждане на събранието на ловната дружина е условие за промяна на членството ѝ от едно сдружение, в което е била регистрирана, в друго. Този извод следва от обстоятелството, че законът не признава на ловните дружини пълна организационна самостоятелност. Сдруженията по разпоредбата на чл. 30, ал.1 ЗЛОД се създават от лицата, обединени в ловните дружини, а не от самите тях, като по този ред се постъпва и при напускане на едно сдружение и преминаване в друго, както е в настоящия случай.

В постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 249/18.01.2017 г. по т. д. № 2920/2015 г. на II т. о. на ВКС, е пояснено, че начинът на свикване и провеждане на общото събрание на членовете на ловната дружина, начинът и мнозинството за вземане на решение на членовете на ловната дружина за прекратяване на членуването в съответното ловно сдружение и вземане на решение за членуване в друго ловно сдружение не са уредени в разпоредбите на ЗЛОД и ППЗЛОД. Прието е, че с оглед обстоятелството, че лицата по чл. 29 ЗЛОД, обединени в ловни дружини, са приели устава при учредяване на ловното сдружение, свикването и провеждането на общото събрание на членовете на ловната дружина и мнозинството за вземане на решение за прекратяване на членуването в сдружението и преминаването на дружината в друго ловно сдружение следва да се извършат при спазване на разпоредбите на устава на сдружението относно провеждането на общо събрание на ловната дружина. Посочено е, че разпоредбата на чл. 27 ППЗЛОД намира приложение по аналогия в хипотезата, в която уставът не урежда мнозинството за приемане на това решение.

В настоящия случай, видно от разпоредбата на чл. 35 от Устава на СНЦ „С.“, свикване на Общото събрание на дружина се извършва с решение на Управителния съвет на сдружението или по искане на 1/3 от членовете на дружината, депозирано писмено в Управителния съвет. Поканата за Общо събрание съдържа дневен ред, дата, час, място за провеждане и по чия инициатива се свиква, като поканата се отправя най-малко две седмици преди насрочения ден, а членовете се известяват по ред и начин определен от Управителния съвет на сдружението. В чл. 35, ал. 5 от Устава на СНЦ „С.“ е предвидено, че решения, свързани с преминаване на дружината в друго сдружение се приемат с мнозинство от 3/4 от всички нейни членове.

От представените доказателства по делото се установява, че за провеждане на събранието на 14.04.2024 г. не е изготвена покана, която да съдържа дневен ред, дата и място на провеждане. Съдът приема, че Общо събрание на ЛД Б. не е редовно, защото в него е участвал като

председателстващ М.А.А., който е изключен от СНЦ "СЛР С." с решение на УС на СНЦ „С.“ от 15.01.2024 г. /л. 57 – 59/. Няма данни М.А.А. да е предприел действия по оспорване на наложеното наказание по съответния ред, поради което членственото му правоотношение със сдружението е прекратено към 15.01.2024 г. с оглед чл.29 от Устава на сдружението. На следващо място, от представения присъствен списък от Общото събрание на ЛД Б. на 14.04.2024 г. се установява, че прехвърлените 23 ловци с решение на УС на СНЦ „С.“ проведено на 19.02.2024 г. /л.64 – 66/ в ловната дружина в село Б. не са присъствали. В списъка присъстват само 14 ловци, като седем от тях са прехвърлени в други ловни дружини /решение на УС на СНЦ „С.“, проведено на 19.02.2024 г. /л.64 – 66/ и седем са нови приети ловци в ловната дружина.

С оглед изложеното, съдът приема, че в настоящия случай са допуснати нарушения относно свикването, провеждането и вземането на решения на събранията на ЛРД – с. Б., поради което не може да се приеме, че е взето валидно решение за преминаване на ловната дружина от СНЦ „С.“ към Л. „Н.“. Поради това съдът намира, че предявените иски от СНЦ „С.“ против Л. Н. – с. Г. са основателни и доказани и следва да бъдат уважи от съда.

Предвид гореизложеното съдът намира, че следва да признае за установено по отношение на Л. „Н.“ – с. Г., че СНЦ „С.“ е носител на правото по чл. 30, ал.3 от Закона за лова и опазване на дивеча да поддържа регистрацията на Ловно – рибарска дружина с. Б., като свой член с произтичащите от това последици.

Съдът намира, че следва да признае за установено по отношение на СНЦ „С.“, че Л. „Н.“ – с. Г. не е носител на правото по чл. 30, ал. 3 от Закона за лова и опазване на дивеча, да регистрира ловна дружина с. Б. като свой член с произтичащите от това последици.

С оглед основателността на горепосочените иски, съдът намира, че следва да отхвърли предявените насрещни иски от Л. Н. – с. Г. против СНЦ „С.“ за признаване за установено по отношение на СНЦ „С.“, че Л. „Б.“ е член на Л. „Н.“, което е носител на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД да поддържа регистрацията на дружината като негов член с произтичащите от това последици и за признаване на установено, че СНЦ „С.“ не е носител на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД по отношение на дружината Л. „Б.“, като неоснователни.

По предявения инцидентен установителен иск от „Л. Н.“ – с. Г. против СНЦ „С.“ за установяване на посочените ловци в списъка, предоставен от ищеца, озаглавен „Списък на членовете на ловно рибарска дружина Б. към 24.02.2025 г.“, не са ловци от състава на ловната дружина и изборът им за членове е изцяло незаконосъобразен.

Съдът намира, че предвид изложените обстоятелства относно инцидентния установителен иск, ищецът „Л. Н.“ – с. Г. иска да оспори законосъобразността на следното решение: 23 ловци, бивши членове на ЛД С. са подали заявление да бъдат прехвърлени в ЛД Б., което е взето на УС на СНЦ „С.“ на проведено заседание на 19.02.2024 г. /л.64 – 66/.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 5 от ЗЮЛНЦ предвижда, че решенията на органите на сдружението, които са взети в противоречие със закона, устава или предходно решение на общото събрание, **могат да бъдат оспорвани пред общото събрание** по искане на заинтересуваните членове на сдружението или на негов орган, отправено в едномесечен срок от узнаването им, но не по - късно от една година от датата на вземане на решението. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 12 от ЗЮЛНЦ в правомощията на общото събрание е да отменя решенията на другите органи на сдружението. Това води до извод, че единствено решения на общото събрание на сдружението могат допустимо да бъдат оспорвани и то **само от членове на сдружение, какъвто безспорно не е Л. „Н.“**, както и от негови органи по съдебен ред с иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ. Решенията на всички останали органи на сдружението подлежат на контрол за законосъобразност пред общото събрание. В този смисъл и решенията, предмет на оспорване с настоящия инцидентен установителен иск, взети от управителния съвет на сдружението подлежат на проверка за валидност и законосъобразност от общото събрание на сдружението, като валидността и законосъобразността на неговите решенията могат да бъдат предмет на допустим съдебен контрол по реда на чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ и то по предявен иск единствено от негови членове. Поради това съдът намира, че само на това основание, предявения иск се явява недопустим.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че следва да **остави без разглеждане** предявения инцидентен установителен иск от Л. „Н.“ против СНЦ „С.“ за установяване, че посочените ловци в списъка, предоставен от ищеца, озаглавен „Списък на членовете на ловно рибарска дружина Б. към 24.02.2025 г.“, не са ловци от състава на ловната дружина и изборът им за членове е изцяло незаконосъобразен, като недопустим и да **ПРЕКРАТИ ПРОИЗВОДСТВОТО В ТАЗИ ЧАСТ.**

По отговорността за разноски:

Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от страна на СНЦ „С.“.

В настоящия случай от данните по делото е видно, че СНЦ „С.“ е заплатило адвокатско възнаграждение по основния иск в размер на 2 800 лв. по договор за правна защита и съдействие № 23552/27.02.2026 г. и адвокатско възнаграждение по предявените насрещни иски в размер на 1 800 лв. по договор за правна защита и съдействие № 218212/16.06.2025 г.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен за определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на

осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

В настоящото производство от страна на ищеца са предявени два иска, по предявените насрещни иски от ответното сдружение, адвоката на СНЦ „С.“ е подал отговор, в който е изразил подробно становище по тяхната основателност, адв. К. е присъствал на проведените две съдебни заседания, представил е подробни писмени бележки. Поради това, съдът като съобрази фактическата и правна сложност на делото, намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение по основния иск в размер на 2 800 лв. по договор за правна защита и съдействие № 23552/27.02.2026 г. и заплатеното адвокатско възнаграждение по предявените насрещни иски в размер на 1 800 лв. по договор за правна защита и съдействие №218212/16.06.2025 г. не са прекомерни и не следва да бъдат намалени.

В настоящото производство ищецът СНЦ „С.“ е направило следните разноски: държавна такса в размер на 40 лв., адвокатско възнаграждение по основния иск в размер на 2 800 лв. и адвокатско възнаграждение по предявените насрещни иски в размер на 1 800 лв. или в общ размер на 4 640 лв. /2 372,39 евро/.

С оглед изхода на делото, Л. „Н.“ следва да заплати на СНЦ „С.“ направените по делото разноски в общ размер на 4 640 лв. /2 372,39 евро/.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Л. „Н.“, с ЕИК **, седалище и адрес на управление: с. Г., община Ч. и по отношение на СНЦ „С.“, че Л. „Б.“ е член на СНЦ „С.“ с ЕИК **, както и че СНЦ „С.“ с ЕИК ** е носител на правото по чл. 30, ал. 3 от Закона за лова и опазване на дивеча да поддържа регистрацията на Ловно – рибарска дружина с. Б., като свой член с произтичащите от това последици.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на СНЦ „С.“ с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.„Петър Парчевич“ № 55 и по

отношение на Л. „Н.“, с ЕИК **, седалище и адрес на управление: с. Г., община Ч., че Л. „Н.“ с ЕИК **, седалище и адрес на управление: с. Г., община Ч. не е носител на правото по чл. 30, ал. 3 от Закона за лова и опазване на дивеча да регистрира Ловна дружина с. Б. като свой член с произтичащите от това последици.

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от Л. „Н.“, с ЕИК **, седалище и адрес на управление: с. Г., община Ч. против СНЦ „С.“ с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул. „Петър Парчевич“ №55 за признаване за установено по отношение на СНЦ „С.“, че Л. „Б.“ е член на ЛРС „Н.“, което е носител на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД да поддържа регистрацията на дружината като негов член с произтичащите от това последици и **за признаване на установено**, че СНЦ „С.“ не е носител на правото по чл. 30, ал. 3 ЗЛОД по отношение на Л. „Б.“, **като неоснователни**.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения инцидентен установителен иск от Л. „Н.“, с ЕИК **, седалище и адрес на управление: с. Г., община Ч. против СНЦ „С.“ с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр.С., ** за установяване, че посочените ловци в списъка, предоставен от СНЦ „С.“, озаглавен „Списък на членовете на ловно рибарска дружина Б. към 24.02.2025 г.“, не са ловци от състава на ловната дружина и изборът им за членове е изцяло **незаконосъобразен, като недопустим** и **ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО В ТАЗИ ЧАСТ**.

В посочената част решението има характер на определение и подлежи на обжалване в 1-седмичен срок от връчването му на страните.

ОСЪЖДА Л. „Н.“, с ЕИК **, седалище и адрес на управление: с. Г., община Ч. да заплати на СНЦ „С.“ с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр.С., ** направените по делото разноски **в общ размер на 2 372,39 евро /4 640 лв./**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____